

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

74. Primitivs Religiosus & Sacerdos rectè benèque facit, Sacrificia,
quotquot potest, offerendo pro Infidelibus conuertendis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

quæ sine Sacramēto ad salutem sufficiat? cūm nemo sciat, an odio vel amore dignus sit Eccles. 9. vt quiuis de sua dispositione timere meritò debeat.

Ad 1. in contrarium dicimus, Prilidianum nō fuisse cooperatum Simoniacō animo baptizanti, sed huius peccatum propter vtilitatem, imò necessitatem iure neglexisse, mereque permisisse. *Ad 2.* obligationem pecuniæ fuisse merā redemptionem vexationis pro tuendo optimo ac necessario iure, quod Christus concessit omnibus ad Sacramentum salutis necessariū, imò efficax tutissimumq; remediū. *Ad 3.* negamus sequelā; quia tunc talis redemptio non esset vtilis, siquidē, vt ait Valentia, debet assignari beneficium. Non obstat S. Thom. allegatus; etenim loquitur solum de casu, in quo pecuniā datur tanquam pretium rei spiritualis; non tanquam merum motivum ad remouendam iniuriam, quæ obstat.

LXXIV. *Primitius Sacerdos ex sac. Ordine Carmelitarum legit in vita S. Theresie Virginis ac Matris suæ saepe saepius eam orasse pro infidelibus conuertendis, idque vehementer placuisse DEO; quod imitaturus non tantum frequenter in eum finem preces fundit, sed insuper Sacra, quotquot à certa obligatione habet libera, pro iisd. infidelibus conuertendis offert. Queritur. An licite, rectèq; faciat?*

Oo 2

Vide-

Videtur malè facere. Ita Gabriel, Sotus, Azor, Valquez & alij, quos refert & sequitur Palao Tr. 22 D. vnic. p. 5. n. 4. Prob. 1. Auctoritate Concil. Bracharenf. 1. ca. 35. expresse hoc tradentis. Chrysoftomi hom. 69. ad pop. Antioch. D. Thomæ 3. part. 9. 70. art. 7. ad 2. & aliorum Patrum, è quibus D. August. L. de anima & eius origine: c. 9. quis enim, inquit, offerat Corpus Christi, nisi pro ijs, qui sunt membra Christi. Prob. 2. ratione. Tum quia pro ijs solùm instituit Christus Eucharistiam in valorem sacrificij, pro quibus in ratione Sacramenti: item ijs solùm communicari potest effectus sacrificij, quibus ipsum Sacramentum. Atqui Christus Eucharistiam in ratione Sacramenti instituit solùm pro Fidelibus, & his solùm Sacramentū Eucharistiæ communicari potest. Ergo Eucharistia in valorem sacrificij solùm est pro fidelibus: & istis solùm communicari potest effectus eiusdem sacrificij. Tum quia si sacrificium Missæ effectum ex opere operato habere potest in non baptizatis, cur Ecclesia Cathecumenos peractis precibus & finito Euangelio abesse iubet, ne oblationi, consecrationi, & sumptioni intersint? Interim concedunt isti Authores, indirectè infidelibus prodelle sacrificium, & sic pro ijs offerri in quantum directè offertur pro bono fidei & Ecclesiæ augmento, quod non nisi ex infidelium conuersione obtinetur.

tur: item quemlibet Sacerdotem proprio nomine sacrificium pro infidelibus offerre posse. Solùm ergo quæstio est, vtrum Sacerdos nomine Christi, & maximè Ecclesiæ sacrificium offerre possit pro infidelibus, vt illis profit non immediatè & ex opere operato (sic enim ex communi DD. infideles non suat capaces effectûs sacrificij) sed mediatè, dum Sacerdoti hæc fit gratia, vt aliquod etiam donū spirituale infidelibus ex opere operato conferatur, pro quibus ille sacrificium obtulit. Iuxta hunc ergo sensum.

Resp. Rectè licetque facere Primitium. Ita Card. Bellarm. l. 2. de Missa c. 6. Henriquez, Suarez, Saa, Coninck, Card de Lugo, & alij plures, quos sequitur nouissimè Arriaga Tr. de Euch. D. 42. à num. 6. Probat. Tum ex Script. 1. *Timoth. 2. v. 1.* vbi præcipit Apostolus, *orationes, & obsecrationes fieri pro omnibus, specialiter pro Regibus, tunc temporis infidelibus;* at vna ex præcipuis orationibus est deprecatio, quæ fit medio sacrificio oblato. Tū quia plures Patres apud citatos relati testantur, orationes & oblationes pro infidelibus fieri. Idem expressè habet textus in cap. *Apostolicam Sedem de Presbytero non baptizato, & liber, cui titulus est, Ordo Romanus;* eoipsò autem, vt bene Arriaga n. 9. post Lugonem & alios notat, quod Ecclesia Romana eum ritum tam diu serauerit, clarè euincitur, nihil

hil in eo falsitatis contineri, ac proinde illum etiamnum reuerâ vtilem esse. Tum quia sacrificium Crucis pro ijs omnibus fuit directè oblatum; fuit quippe vniuersaliter omnium redemptio & satisfactio. Ergo & sacrificium Missæ, quod idem est, offerri pro omnibus potest, vt sic vnū sacrificium cum altero convenientiam habeat. Tum quia in lege antiqua offerebatur sacrificium directè pro infidelium conuersione, vt patet *ex 1. Machab. 12. & 2. Mach. 3.* Cur ergo & nostrum multò illis præstantius prodesse iisd. infidelibus non possit? Tum quia infideles indigent ad fidem conuerti, quam conuersionem tum orationibus tum sacrificijs procurare non minus Deo gratum, quàm christianæ pietati conforme esse videtur. Ergo non est illicitum. Tum quia in die Parasceves Ecclesia specialiter orat pro Cathecumenis & infidelibus; & in quotidianis Missis offert Calicem pro nostra & totius mundi salute. Tum denique quia, dum Sacerdos offert sacrificium pro infidelibus, & exauditur, inprimis fit ipsi gratia, qui vtique est immediatè capax fructûs sacrificij; mediatè verò alteri, pro quo illud offert; si autem ita mediatè sacrificium prodesse potest creaturis irrationalibus, vt frugibus terræ, pecoribus &c. cur non magis infidelibus? esto isti non sint immediatè eius fructus capaces?

Ad 1. in contrarium dicimus, Concilium
Bracha-

Bracharense prohibuisse pro infidelibus offerri sacrificium in pœnam, quod illi tam diu distulerint baptismum: vel certè vt terrerentur alij, ne tam diu differrent. In quem sensum intelligendus Chrysostom: & alij Patres, si quando contrarium sentire videntur. S. Augustinus loquitur de oblatione per modum suffragij, quo modo utique non sunt capaces sacrificij, nisi qui sunt membra, hîc autem sermo est de impetratione. Ad 2. negando Maiorem; quia Eucharistia in ratione sacrificij vniuersalior est iuxta naturam sacrificij Crucis, vt dictum est. Cæterùm Cathecumeni exesse jubentur post Euangelium dictû, quia offerre non possunt cum Sacerdote, siquidem soli baptizati huius sint capaces, vt rectè Lugo, Arriaga & alij.

LXXV. *Quirina vxor aperit viro suo Quirino, se fictè contraxisse matrimonium cum ipso, aut aliud impedimentum dirimens habuisse, ideoque discedere ab illo velle, quo audito, Quirinus valdè commouetur, & mox ad Confessarium accurrens scire ex ipso cupit, num credere vxori teneatur. Queritur. Quid dicat Confessarius Quirino faciendum?*

Videtur dicendum, ipsum teneri credere vxori asserenti, si maximè iuramento id confirmet. Ita Tabiena *Matrimonium* 2. q. 7. n. 8. Nam mendax & periurus nemo præsumi debet. Ergo non poterit negare consensum